

ПЕТЯ ИВАНОВА
РОЗОВАТА ПЕПЕРУДКА

chitanka.info

Имало една книжка. Тя била съвсем обикновена, но при нея дошла вълшебница, махнала с вълшебната си пръчка, украсена с розова панделка и златно връхче, и книжката се почувствала някак по-особено. „Какво ли ми е?“ — казала си тя и усетила как става все по-лека и по-лека, издигнала се във въздуха, стигнала до едно облаче, залюляла се на него и подскочила към една звездичка. Тя я боцнала с рогчето си и книжката полетяла към Слънцето, но едва не изгоряла от горещите му лъчи и си казала: „Аз съм обикновена книжка. Какво правя в Космоса? Трябва да се прибера вкъщи.“ — и бързо се спуснала по слънчевите лъчи към Земята. И точно когато щяла да падне в морето, се сетила, че ако се намокри, буквите ще се размият и децата няма да разберат какво е написано в нея. Затова извикала:

— Моля те, Вягърко, помогни ми!

Вягърът задухал силно и я запратил през прозореца право върху масата. Корицата ѝ се разтворила, от книжката излетяла пеперудка и така започнала първата вълшебна приказка:

В първите дни на лятото от какавидата се излюпила пеперудка. „Ах, колко съм самотна!“ — казала си тя и тръгнала да си търси приятели.

Отишла при червеното цвете и му казала:

— Искаш ли да бъдем приятели?

То се зачервило, ядосало се, кихнало от пърхането на нейните криле и казало:

— Ще бъда приятел само с червената пеперудка.

Обидила се пеперудката, но какво да прави: отишла при жълтото цвете.

— Искаш ли да бъдем приятели?

— Ще стана приятел само на жълтата пеперудка — свило листенцата си жълтото цвете и тя паднала на тревата.

Отишла при едно синьо цвете, но там се бил настанил голям зелен скакалец, и като скочил, я изплашил. „Какъв ли цвят съм аз?“, запитала се пеперудката, взела голямо огледало и се огледала в него. Видяла, че крилете ѝ са розови с лилави кръгчета, а от всяко кръгче гледало по едно голямо синьо око. „Та аз съм красавица!“, зарадвала се пеперудката.

Проверила в Интернет и видяла, че точно в същия ден имало модно ревю за пеперуди. Сложила розови обувки с високи токчета и

гордо минала по подиума. Всички започнали да ѝ ръкопляскат, но едно от токчетата ѝ се счупило и тя паднала на земята. Аплодисментите стихнали, а хората я гледали уплашено. Какво да прави сега? Тя разтворила криле и полетяла. Кацнала на венчето на русо момиченце и станало венче в пеперудка. Кацнала на жълтата обувка на друго и станала обувка с пеперудка. На коланчето на трето, и станало коланче с пеперудка. Всички я викали: „Ела при мен!“, и тя разбрала, че най-важното е да има много приятели. Огледала се — наоколо било пълно с пеперуди.

Те запърхали с криле и полетели над поляните. Всяка от тях си намерила по едно другарче — цветенце със същия цвят. Телефонче извивало стъбълце по мрежата, пеперудата кацнала на него, пила с хоботчето си нектар, а вечерта то събрало листенцата си като чашка и я залюляло. Тя заспала и засънувала вълшебните си сънища.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.